

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

De Zelandia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

mine gaudebat Hollandia : appellatio Hollandiæ posteriori sæculo allata. Obserua nos hic non disquirere an nomen, Hollandia, primitus obuenerit toti Hollandiæ quâ nunc patet. Sunt namque qui opinantur primæuam Hollandiam esse solam insulam Dordracenam siue Hollandiam Austrinam ; & successu temporis nomen fluxisse ad reliquam partem prout nunc ampliâ signficat.

De Zelandia.

T Hollandiæ, sic & Zelandiæ nomen æuo S. Willibror. & S. Marcell. recentius esse, imo simul à gentibus Aquilonaribus emanasse, testantur Zelandi Historici. De eo Leuinus supra: *Quod uerò ad gentis huius originem spectat, constans fama est, atq; indigenis per manu tradita, à Gothis ac Danis hanc profuxisse, præsertim ab illa insula Cimbrica que in Dania Zelandia nomen inscripta est, in qua spectatur celeberrimum Emporium Hafnia, vulgari nomine Coopmans-haven, à portu negotiatoribus frequentata, qui hanc terram cultoribus vacuam, oppositis erectisq; aggerum molibus, in insulas redegerunt, atq; extructis primum casis, minutisq; atq; angustis tugurijs, sementi ac pascuis reddidère idoneam.* Simili consilio eisdem authoribus à Maris Balthici siue Codani sinus cognomine Insulâ exiguo freto à Scandiâ directâ Zelandiam vocari cæpisse Nortmannis regnantibus, docet I. Eijndius Chronici. lib. 2. cap. 5. Est nempe insitum nature hominum vt absentes & exules natalis soli vnde exierunt ardentè plurimùm recordentur, eius nominibus acquisita loca insigniant, vti hodieque in remotis Indiarum regionibus cernimus fieri ab occupatoribus. Id-
ipsum

ipsum de sui sæculi genio lib. 5. de bello Gallico refert I. Cæsar: *Maritima pars, inquit, ab ijs, qui prada, ac belli inferendi causa, ex Belgio transfierant: qui omnes ferè ijs nominibus civitatum appellantur, quibus orti ex civitatibus eò pervenerunt, & bello illato, ibi remanserunt, atq; agros colere cœperunt.*

Quanam gentes antè Zelandiam incoluerint, alieni est dramatis. De ijs strictim & de eius Etymo Ad. Hofferus poëta:

*Mascula gens, quam Zelandos hac nuncupat ætas,
Cur vos Mattiacos pristina sæcla vocant?
An quia vulgato gentis sermone soletis
Consortes operum M A A T vocitare viros?
Sive fuis prisco Toxandria nomen ab avo,
Sive Giganteos vos, Slaviosq; vocem?
Ecquis ab antiquo credat deducta Zelando,
Nostraq; in Iliacâ sceptra fuisse manu?
Arboricaeque putem signatas nomine terras,
Forè quod arboribus luxuriabat humus?
Quaq; alia instabili Criticus dijudicat arte,
Ista sub obscuro cortice sensa latent.
Sed cur Zelandi nunc dicimur? an quia nobis
Plus vicina quatit littora nostra Thetys?
An quia Cimbrorum Sialandia Gens origo est,
Aut debellatis imperitavit avis?
An quia cœu Syrtes medijs enascimur undis
Quâ mare, vel densis turget arena vadis?
Sive quod æquiuocans telluris imago, marisq;
Nos velus æquoreos, terrigenâsq; facit?
An quia disiecti in varias dispescimur oras,
Mixtâq; sunt terras æquora, terramari?
Nominis hac nostrivatio est, luçtamur in undis,
Rursus & emerso vertice stamus humo.*

Nempe

L V C T O R E T E M E R G O .

Non prætereunda sunt hæc verba quædam Alcuini: *Quodam tempore dum Venerabilis vir (Willibrordus) iter euangelizandi more solito ageret, venit in quandam villam, Walachram nomine, in qua antiqui erroris Idolum remanserat: quod cum vir Dei, zelo feruens, confringeret, presente eiusdem Idoli custode, nimio furore succensus ille, quasi Dei sui iniuriam vindicaret, in impetu animi insipientis, gladio caput sacerdotis Christi percussit: sed Deo defendente seruum suum, nullam ex ictu ferientis laesuram sustinuit.*

Vbi si per villam Walachram accipiat Regionem quæ modo Walachria nominatur, admodum improprie locutus est author, nec à quouis intelligetur. forsan in aduentu S. Willibrordi erat villa seu oppidum eiusce nominis, alio nomine Westcapella, ita nominatum ab Idolo *Walcher* ibidem celebriter culto. Westcapellam namque, qui nunc est pagus, olim præclaram urbem in eaque Idolum *Walcher* adoratum fuisse, perhibent monumenta: ac ut nomen *Walcher* in urbem, ita tandem in totam prouinciam esse derivatum, ut *Walcheren, het Landt van Walcheren* diceretur: quemadmodum a pago *Switz* tota Regio Heluetiæ induit nomen *Switzerland*. Quidquid de casca re sit, certò Walachria est & significat nunc intulâ & quidem omnium Zelandicarum nobilissimam, in qua S. Willibrordus docuit & Idolum *Walcher* alio nomine *Mercurij Westcappellæ* cōfregit, quod patrij Rithmi decantant: Alij scribunt Idolum Martis confregisse, potuit vtrūque: varios enim Deastros & Deastras Frisij, sub quibus

bus in m Zelandi, honorabant, prout dissert. 50. enumeramus.

DISSERTATIO LXXIV.

De nomine Lotharingæ & Flandriæ.

Lotharingicæ vocabulum recentius vñanimis peritorum consensus facit, natum denique post annum 855. à Lothario iuniore (non seniore vt perperam scribunt Diuzus & Sigebertus) Austrasiæ rege Austrasiam à suo nomine Lotharingiam nominante. Vide Molanum militiae sacræ cap. 18. De Lotharingia, eius diuisione & finibus plura idem Molanus in præfatione ad militiam sacram & Louwius in annotationibus ad eandem præfationem. Vide etiam Miræum in Annal. Belgicis ad annum 855.

De Fland. natalitijs ingentes tenebræ. Varij varia augurantur. Bellante Cæsare & Tacito scribente Morinorū erat Regio, *Hourenlandt*. Rutheniam fuisse aliquando nuncupatam docet ex Rurfredo Anglo Scriuerius in antiquitatibus Batauicis; cui consentit Cænalis indicatque Meyerus. Pipinis regnantibus Francia Occidentalis audiebat. Quinimò Saxoniarum nomen, saltem ex parte, tulit sub Carolo magno, ob Saxones deuictos eò translatos. hinc litus Saxonicum, nunc Flandricum, vt non appareat etatem S. Swiberti triuiffe, aut S. Marcellini calamum affecisse.

Sed vnde tandem vox Flandria? Alij à Flandrina femina: Alij à quodam Ordinum Ductore Flamberto: Alij à fluctu & flatu: Alij à *flaincten* quod æstus reciprocatioe significare volunt, deriuant. tempus non addunt. Verum